

[Alfred Jensen.]

man nu ikke vil anbefale at gå videre i denne omgang end foreslået af ministeren, er det udtryk for, at man slet ikke ønsker at ændre de værste skavanker i skattelovgivningen, dem, vi faktisk ikke har rørt ved gennem en årrække.

Jeg føler også en lille smule utryghed, når jeg hører, at det ærede medlem hr. Poul Møller begynder at afvise de betragtninger, der er gjort gældende af den socialdemokratiske ordfører, under henvisning til et lovforslag, der er vedtaget tidligere på dagen. Jeg er ikke klogere, end at skatter opkræves i dette finansår til afholdelse af udgifter, også mælketilskuddet i finansåret; at bruge det som begrundelse for en fastlægnings af en højere skatteudskrivning til næste år kan der vist ikke være logik i. Udgifterne i år og skatteudskrivningen til næste år kan vist ikke blandes sammen, som det ærede medlem gjorde. Når man søger til den slags argumenter, er det vist, fordi man ikke står særlig stærkt overfor de krav, der fremsættes fra skatteydernes side om at få en lettelse af skattestrykket for de mindrebedemlede.

Jeg må sige, at det lovforslag, der foreligger her, ikke tilfredsstiller de ønsker, den jævne mand har, og ej heller tilfredsstiller vor gruppe. Det tilfredsstiller os lige så lidt som de forslag, vi har haft i tidligere år. Jeg ser naturligvis med tilfredshed på, at der er foreslået en forhøjelse af nedslagsbeløbet for alle de personer, der er omtalt i lovebekendtgørelsens § 5. Jeg mener, det er ret og rimeligt, at man foretager en sådan ændring i nedslagsbeløbet, når indtægterne forøges, uden at vedkommende egentlig får en forbedring af levevilkårene, men jeg føler mig ikke overbevist om, at man har nået det helt rigtige, og jeg deler det ærede medlem hr. Hans Knudsens tvivl om, at man ikke kan nå til et mere rimeligt nedslagsbeløb.

Det ærede medlem hr. Edvard Sørensen begyndte ganske vist at bagatellisere de 10 kr., der kan være tale om at visse skatteydere af den kategori kan komme til at betale mere i skat end i indeværende år. (Edvard Sørensen: Eller mindre!). Ja, der kan også være tale om mindre. Jeg troede nu, det var forhøjelser, man talte om, men jeg har måske taget fejl. Jeg interesserer mig imidlertid for forhøjelserne, fordi jeg ved, at de mennesker, det her drejer sig

om, har så små indtægter, at en tikroneseddels spiller den allerstørste rolle. Vi havde nøjagtigt det samme forhold i fjor; selvom vi forhøjede nedslagsbeløbet, blev der en del gamle, invalider og erhvervshe-mmede, der kom til at betale en tikroneseddels mere i skat, selvom deres reelle indkomstforhold var de samme eller måske endda ringere end året forud. Hvis nu den samme kategori foruden tikroneseddelen i fjor også skal betale en tikroneseddels mere nu, så er der i virkeligheden tale om en forringelse, man må være opmærksom på, og derfor vil jeg anbefale det udvalg, som jeg regner med vil blive nedsat, at tage dette op til overvejelse. Efter min opfattelse bør man fastsætte nedslagsbeløbene, så ingen kommer til at betale mere; og skulle nogle af disse borgere få en lettelse udover, hvad man havde tænkt sig, sker der jo ikke meget ved det. Det vil være beløb, der er vel anvendt de pågældende steder. Af den debat, der førtes tidligere på dagen, fremgik det, at man er enig om, at de pågældende ikke har for gode forhold, men tværtimod er sådan stillet, at forbedringer vil være nødvendige. Jeg henstiller altså, at man på dette område gennemfører en undersøgelse og når frem til et ændret nedslagsbeløb, der sikrer, at ingen kommer af med flere penge.

Iøvrigt forekommer det mig, at begrundelsen for forhøjelsen af disse nedslagsbeløb understreger nødvendigheden af, at man ikke alene foretager ændringer for den kategori, som omhandles i § 5, men også for andre skatteydere. Alle de betragtninger, som kan gøres gældende vedrørende gamle og rentemodtagere, gælder jo også for arbejdere, funktionærer og tjenestemænd: de har fået indtægtsforhøjelser; der vil blive skrevet betydelig mere på skattekemaet for 1952 end for 1951, men det betyder ikke, at de reelt er bedre stillet. De har fået lønforhøjelser i henhold til pristallet, og det giver som bekendt ikke fuld dækning; der mangler beløb, hver gang der foretages en sådan regulering, idet der kun gives i henhold til pristallets udsving og de reguleringsbestemmelser, der findes i tjenestemandsløven og de kollektive overenskomster. Selv de ekstratillæg, der opnåedes ved forhandling med regeringen eller med arbejdsgiverne, tror jeg ikke vil betyde en sådan forandring af levevilkårene, at der kan være tale om en